

בנות היריבנה

יה היה גרפתי בשם אמיל קואה, שהאמין בכוחו של הדמיון לרפא את מחלות הגוף. הדמיון, כך לימד, חשוב יותר מן הרצון. חייב אדם לדמיין לעצמו שהוא מבריא והולך, ואז יבריא באמת. האוטו־סוגסטיה היא כלי־כוחה. הריפוי עצמו פשוט ביותר. בכל בוקר חייב האדם לשנן לעצמו: "מיום ליום, ובכל צורה, מצבי הולך וטוב". השאר בא מעצמו.

לאחרונה נדמה כי לקיאה זה נמצאו כמה וכמה תלמידים נאמני נים בישראל: הלא אלה מנהיגי המפלגות היריבות של מפא"י.

★ ★ ★

הקדפי הנסיונית של העולם הזה, שחידשה את פעולתה לפני שבועיים, (אחרי תיקון ליקויי העבר), מצביעה על עובדה שרבים חשו בה בדרך של התרשמות אישית: שמפא"י התחזקה מאז תום הפרשה.

לפי תוצאות הקלפיות הנסיוניות, הרי אילו נערכו הבחירות בשבוע שעבר, היתה מפא"י מפסידה לכל היותר שני מנדאטים, ואולי היתה זוכה במנדאט אחד נוסף.

אפילו נקח בחשבון את אחוזי הכספיה האפשרי, הנובע מן הניסיונות המיוחדות של עריכת קליפות אלה, הרי ברור דבר אחד: ברגע זה מושגת מפא"י לנחול ניצחון בבחירות.

★ ★ ★

בבחירות האחרונות עלתה מפא"י בשבעה מנדאטים. לכל הדיעות, לא בא לה ניצחון זה מתוך שעלתה קרנה בעיני ההמונים, אלא מתוך שמאסו ההמונים ב"התנהגות המפלגות האחרות. פשוט לא היתה אלטרנטיבה בנימצא.

בינתיים נפל דבר בארץ. פרשת־לבון גילתה גוב של ריקבון ושחיתות, של פשעים בסחנינים ותאחת רודניות. בפעם הראשונה מאז קום המדינה היינו עדים להתקוממות של אמת, אשר גאתה מלב ההמונים וסחפה עימה את המפלגות הישנות. כתוצאה מכך נפלה הממשלה, התפוררה הכנסת והוכרז על בחירות חדשות.

ההיגיינה הציבורית מחייבת כי בבחירות אלה יוכז דויד בן־גוריון ונעריהם לעניש פומבי חדי משמטי. עונש זה צריך להתבטא כאכזר שבכעת המנדאטים שנוספו למפא"י בכנסת הרביעית, אם לא במפלה גדולה עוד יותר.

הדבר היה דרוש כדי להוכיח כי הבוחר הישראלי לא יסבול את עלייתם של כוחות רודניים. הוא דרוש כדי להציל את מפא"י עצמה מידי כת נעריה־החצר.

לפי כל הסימנים, לא היה קורה דבר זה אילו נערכו הבחירות בי שבוע שעבר.

★ ★ ★

קדידנו במפלגות השונות, אף אוי תם המאמינים כי תוצאות הקלפי הנסיונית אומנם קרובות לאמת, באים אלינו ב"טענות מרות. לדעתם, אסור היה לפרסם את התוצאות. "אם אינכם רוצים לזייף את ה"תוצאות, מוטב שלא תפרסמו אותן כלל", אכר לי אחד מהם בגלוי.

כי לפירסום זה יכולה להיות, לדעתם, תוצאה שלילית ביותר. בוחרים רבים עודם מהססים. אלה הבוחרים האוהבים לשחות עם הרום, לעשות כאשר עושים "כולם". אם יתכח לדעת כי מפא"י אינה יורדת, עלולים גם הם להצביע בעד מפא"י ועוד להגדיל את ניצחונה.

יתכן שזה נכון. ובכל זאת הרינו אומרים: חשוב לפרסם את התוצאות.

אין טעם לטמון את הראש בחול, כדרכה של בתי־היענה האנדיתית. להיפך: זו העת להרים את הראש, להיך ערך להסתערות חדשה ולצאת לקרב מחודש — כל עוד אפשר לצאת לקרב.

חשוב לדעת את האמת. חשוב שאמת זו תהלום על ראשי המפלגות ותעיר אותן מן האדישות ההרסנית שדבקה בהן.

על כן כדאי למושוך בפעמוני ה"אזעקה. סכנה חמורה מאיימת על המדינה. עתה הזמן לכל ישראלים נאמן לחוש להצלת החיים הדמוקרטיים.

★ ★ ★

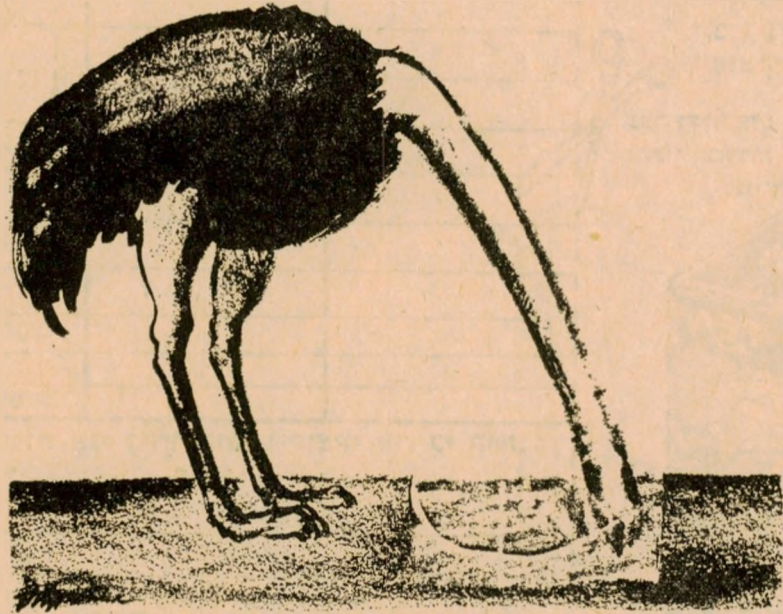
כי דבר אחד חייב להיות ברור לכל: ואם תנצח מפא"י בבחירות אלה, יקוץ

לכן, אולי להפתעתן שלהן עצמן. בהתקפה של אומץ־לב, הביאו לפירוק הממשלה והכנסת, ולבחירות חדשות. ברגע שהגיעו לכך, שכחו לנוח על עלייה־הרפנה.

הן שכחו את הכלל הראשון הנלמד בכל קורס־מסכים: שהרגע המסוכן בא דווקא עם כיבושו של מוצב האויב. כי באותו רגע יש לצפות להתקפת־נגד המוחצת.

הם שכחו את הלקח החשוב של תולדות המלחמות: שהמצביא הגדול הוא זה ש"אינו מרפה מן האויב ברגע שניצח אותו בקרב, אלא הרודף אחריו ללא רחם, עד לכיזת אחרון חייליו ומוצביו.

עסקני המפלגות לא עשו זאת. הם היו בטוחים כי מפא"י תפסיד מספר מנדאטים — וזה הספיק להם. הם קיוו שכל אחת

"להרים את הראש, להיערך להסתערות חדשה..."

מן המפלגות השכנות זוכה במנדאט אחד או שניים — ואכזרו "דינו".

הם היו כה בטוחים שהמנדאטים כבר מונחים בכיסיהם, עד כי נתנו לפרשה לגנוע, וזיתרו על כל יזמה נוספת משלהם.

הם לא הפילו את ממשלת בן־גוריון ולא הקימו ממשלת־מעבר בלי מפא"י עד לבחי"רות, אף שיכלו לעשות כך בקלות. הם הניחו את מנגנון המדינה בידי היריב.

הם לא טרחו להציג בפני הבוחרים רשימת מועמדים חדשים, רעניים ואהודים — והסתפקו בפרצופיהם העייפים של העסקנים והחתיקים־זותיקים. אפילו הליבראליים, שהיו בטוחים בעצמם שבעתים, הציבו את האיש החדש הראשון ברשימתם במקום ה־14.

הם המתינו לבחירות כמו ליום ההגרלה של מיפעליהפנים.

★ ★ ★

ל אותו זמן פעלה מפא"י בקדחתנות. היא לא הסתפקה בניוס המנגנון האדרי, במימון תעמולה כבירת־ממדים (אם כי דלת רעיונות).

מפא"י הבינה כי עליה להסיח את דעת הבוחר מן הפרשה, שעליה ליצור אקלים נפשי חדש ברחוב, על־ידי שרשרת בלתי פוסקת של אירועים דרמטיים. בקיצור: שעליה ליטול את היוזמה לידיה, ולא לי הניחה מידיה עד ליום הבחירות. וזאת עשתה. היא לא הסתפקה במשפט אייכמן. היא ערכה את מסע בן־גוריון בעו־

לם, שמחה למראה התקריות על הגבול הצפוני, שיגרה את הטיל.

ועוד זרועה נטויה: טילים נוספים, הכאת נאציים, הלוואה מגרמי מניה, הצטרפות לשוק האירופי.

מי שמנגנון המדינה בידו, ומי ש"מוכן לנצלו כדי סיווג לצרכיו ב"בחירות — שמור לו יתרון עצום.

וכבר יש בצמרת מפא"י אנשים שאינם מסתפקים בניצחון "קטן". הם יושבים ומח"שבים: למפא"י (יחד עם הקהילינגים הרעביים שלה) היו 52 מנדאטים בכנסת הרביעית, בתוספת שלוש המנדאטים של הקהילינגים הוותיקים מפועלי־אגודת־ישראל.

בסך־הכל: 55 קולות. אם יתווספו עתה 2-3 מנדאטים למפא"י, ועוד 2-3 מנדאטים לותיקים־הספרדיים, שגם הם יהיו קהילינגים גים בנוסף הרב טולידאנו המנוח — אולי אפשר להגיע סוף־סוף ל־61 הקולות הדרושים לשני שיטת־הבחירות ולהבטחת של־טון־יחיד של מפא"י לעולם ועד.

אשלייה? מוקסם־שיזא? חלום? תעתועים? אזלי — אך היום אפי שר לחלום חלומות כאלה. וזה אות־אזעקה, יותר מכל קלפי נסי יזנית.

★ ★ ★

אם רוצים מנהיגי המפלגות למנוע את השואה, הנה הגיעה שעתם לפעול. לא על ידי הטמנת ראשיהם בחול, ולא על־ידי התכחשות למציאות יימנע האסון. אלא על־ידי מעשים נועזים, שיחוללו שינוי חותך באקלים המדיני, שיכתירו למפא"י את שדה הקרב.

כינס מושב מיוחד של הכנסת, לדיון מחודש בפרשה, הוא צעד נכון בכיוון ה"נכון — בתנאי שלא יישאר בגדר אסיפת־סרק, ושיהווה פתיחה לשרשרת מעשים חדי־משמיעים.

לא די להגיד: בראש מפא"י עומדת כת דיקטטורית, המהתה סכנה למדינה. יש לשכנע את הבוחר כי הדברים רציניים, וכי קיימת דרך ברורה ומעשית למניעת השת"לטותה של כת זו על המדינה.

אני חוזר ומציע:

יתכנסו ראשי מפא"י, אחדותי העבודה והליבראליים במעמד פומבי משותף, וימסרו התחייבות ח"גיונית שאיש מהם לא ישתתף עוד בממשלה כה תהווה מפא"י ריב. יתחייבו נא שלוש מפלגות אלה — שלוש יחד וכל אחת מהן לחוד — כי ידאגו לכך כי הכת האנטי־דמוקרטית של פרסידיון תורחק בממשלה הבאה מכל עמי דה של המפעיה רצינית.

מעשה זה יכריח את שאר המפלגות ה"צאות בחשבון קואליציוני — להצטרף ל"התחייבות.

או ידע הבוחר בעד מי הוא בוחר, ובעד מה הוא בוחר, ומדוע יש בכלל טעם שי־יבחרו.

החיות תהיה ברורה. במקומן של סיסמות סתמיות ותעמולה בלתי־משכנעת, תבוא שפת ההתחייבות הברורה. היוזמה תעבור לידיהם של בעלי ההתחייבות, אחרי שהוכיחו כי הם מאמינים באמת במה שהם מדברים: שפרשת־לבון גילתה סכנה של ממש ל"לחם בסכנה זו תוך הסקת כל המסקנות לגבי עצמם.

היוזמה תעבור לידיהם של יריבי מפא"י — ומפא"י תצטרך להשיב ולהתגונן.

עוד יש שהות לחולל מיפנה מכ"ריע זה. עוד אפשר לשנות את המציאות, ברגע האחרון.

אם ראשי המפלגות לא ימצאו עוז בלבם לחולל מעשה מכריע זה, יהיו ראויים ל"גורלם.